

RAKOUSKÝ RÁJ PRO DĚTI I CYKLISTY

Vorarlbersko, nejzápadnější cíp Rakouska, měli kdysi proslápnutý hlavně pašeráci. Dnes je protkán stovkami stezek a cyklostezek, mnohé z nichž zvládnout i ti nejmenší turisté.

Text a foto:

Tomáš Hájek

Světélko hořící cigarety na nedalekém kopci upozornilo muže, že není v horách sám. Pod nohama se mu náhle začaly sypat kameny. Nešťastný došlap! Kouřící celník zpozorněl a cigaretu odhodil. Muž rychle vytáhl z kapsy zvoneček, zazvonil a zabečel jako ovce. Chvilí bylo ticho. Celník si zapálil další cigaretu. Muž se rychle vydal směrem k hranici. Dnes to dobře dopadlo. Dvacet kilo nepražené kávy se dostane jeho švýcarským zákazníkům.

I takhle mohl vypadat jeden večer v životě Meinrada Juena, jednoho z nejnámějších pašeráků Vorarlberska, nejzápadnějšího koutu Rakouska. Hranice se Švýcarskem, Lichtenštejnskem a Německem tento region k pašeráctví předurčila. Před první světovou válkou se pašovaly především doutníky, tabák, cukr, sacharin a nepražená káva. V Rakousku byly mnohem levnější a také dostupnější než ve Švýcarsku. Za druhé světové války přituhlo. Přes hranice mířily do Švýcarska tisíce Židů.

Ani tehdy Meinrad Juen nezůstával pozadu. Ví se o dvačtyřiceti Židech, které zachránil před jistou smrtí v koncentračních táborech, když je převedl přes hranici.

„Meinrad byl především dobrý obchodník a manažer. O jeho schopnostech svědčí i dopisy, které posílal z fronty v 1. světové válce své sestře. Tam jí dával úkoly, u koho jaké zboží koupit a kde je za co se ziskem vyměnit,“ vysvětluje Meinradův prasnovec v útulné restauraci v St. Gallenkirchu v údolí Montafon a tahá jednu historiku za druhou. I Meinrad občas skončil ve vězení za pašeráctví, ale vždy jen na několik dní. Obchodovat nelegálně přes hranice byla jeho vášeň. Ani lidi nepřeváděl zadarmo.

„Je velmi křehká hranice, kdy je taková činnost hrdinství, a kdy sprostý obchod. Ve prospěch prastrýce mluví jednoznačně jeho postoj ve volbách, kdy se jako jeden ze dvou lidí ve vesnici, postavil v roce 1938 proti Hitlerovi,“ říká Juenův prasnovec. Podle jeho slov byl chycen i za 2. světové války, ale lští policii uprchl

JAK SE DO VORARLBERSKA DOSTAT

Autem je nejjednodušší zamířit přes Německo kolem Mnichova a překročit hranici do Rakouska u Bregenze. Do Bludenzu je to pak asi 60 kilometrů. Nezapomeňte na rakouskou dálniční známku. Cesta trvá zhruba šest až sedm hodin.

a díky dobrým známostem se všemi statkáři a podnikateli v okolí, se skrýval až do konce války. Dokonce prý po cimrmanovsku oblékal kvůli utajení ženské šaty. Jeho život skončil v roce 1949, kdy zemřel na infarkt.

Podobných postav je i dnes ve Vorarlbersku nepočítaně. Třeba v Gaschurnu žije farář Josef Egle, kterému nikdo neřekne jinak než Joe. Jeho fara vypadá jako každá jiná, ale jen co nahlédnete do „kouzelné“ skříňe za vstupními dveřmi pochopíte, že tady začíná ráj už na zemi. Skříň je totiž plná lahví nejrůznějších kořalek. A když sestoupíte do sklepa, najdete tam doslova laboratoř, kde každý rok vyrobí na tisíc litrů likérů nejrůznějších příchutí. Jak sám říká: „Je mojí povinností postarat se nejen o duše svých věřících, ale i o jejich těla. Kamarádi, kteří jezdí třeba do Indie, si ode mne pravidelně berou likér s šalvějí, která jim pomáhá zvládnout akutní hrozbu průjmů.“ Alkohol neprodává nikde v obchodech, ale když u něj zaklepete, jistě vás nepošle pryč.

Aby to ale nevypadalo, že Vorarlbersko je jen zemí pašeráků a svérázných duchovních. Právě naopak. Tenhle vzdálený kout Rakouska je připraven nabídnout návštěvníkům bezpočet aktivit. A nezáleží moc na tom, jestli jste rodina s dětmi (i s kočárkem se na mnoho míst dostanete), horlivý cyklista, obdivovatel architektury, nadšený horský turista, aktivní senior či milovník dobrého jídla. Pro všechny se tu něco najde.

Jako stvořená pro rodiny s dětmi je útulná vesnice Brand v údolí Brandnertal, asi 10 kilometrů od Bludenzu. Ve vsi ukryté mezi nádhernými kopci v nadmořské výšce 1000 metrů můžete strávit příjemný týden, aniž byste museli s dětmi přehnaně cestovat. Vše je na dosah, navíc velmi často dostupné i pro kočárky. Přímo v centru Brandu je jezero Alvierbad ke koupání, dokonce s pitnou vodou. Hned vedle začíná kilometr a půl dlouhá stezka mezi výběhy nejrůznějších domácích zvířat od krav, slepic, přes koně, ovce až po králíky. Krásná je také procházka podél řeky Alvierbach k vodopádům Kesselfall kousek za vesnicí. V Brandu můžete s dětmi také jezdit na koni, rodinný hotel Beck má dokonce halu, kde se dá jezdit za deště. Hotel Schesaplana zase nabízí například vaření s dětmi, když si rodiče chtějí zahrát tenis, vyjet na kole nebo prostě odpočinout. Děti si mohou pod dohledem vychovatelek upéct vlastní pizzu, kterou si pak také snědí. Další workshopy pro nejmenší jsou zaměřené na domácí zvířata či na sport v přírodě. Děti si tak velmi rychle najdou nové kamarády.

Ani dospělí v Brandu neprijdou zkrátka. Jsou tu tenisové kurty, golfové hřiště, půjčovny kol, ale dá se tu třeba i střílet z luku. Samozřejmě jsou desítky kilometrů horských stezek, ze kterých se nabízí nádherné horské výhledy. Za zmínku jistě stojí ještě Lünersee – toto původ-

ně horské jezero bylo před lety uměle rozšířeno, obejít jej tak trvá skoro čtyři hodiny. Leží ve výšce 1970 metrů nad mořem. Pokud se rozhodnete vystoupat až na vrchol Schesaplana na hranici se Švýcarskem, bude vám k 3000 metrům chybět nějakých pětadvacet. Takový výstup zabere celý den, ale rozhodně stojí za to. Na druhé straně údolí Brandnertal můžete dobrodružným nočním výstupem na vrchol Mondspitze (1967 m. n. m.) zahájit den. Rozbřesk nad vrcholky hor se vám vryje do paměti. Vstává se již ve tři hodiny ráno a zhruba o dvě hodiny později stanou dobrodruzi na vrcholu. Následuje snídaně v horském hostinci a návrat zpět do údolí. Čelovku vám rádi půjčí.

Pro náročnější turisty, cyklisty a horolezce je jako stvořené skoro čtyřicetkilometrové údolí Montafon. Pyšní se nejvyšší horou Vorarlberska Piz Buin, která o 312 metrů přesahuje výšku tří kilometrů. Před 150 lety, 14. července 1865, byl vrchol Piz Buinu pokoen čtyřmi statečnými horolezci. Byl to tentýž den, kdy se podařilo poprvé zdolat Matterhorn. A tak ve Vorarlbersku stejně jako ve Švýcarsku budou celý rok tento čin oslavovat.

Montafon nabízí desítky kilometrů turistických tras, bezpočet cyklostezek, které se dají zdolávat nejen na horských kolech, ale i na elektrokolech. Není problém najmout si průvodce. Horolezci zase mají v Montafonu k dispozici devět zajištěných horolezeckých stezek a sedm lezeckých parků nejrůznějších stupňů obtížnosti. Oceňovaná je zejména Pašerácká lezecká stezka, vedoucí dvěma trasami na vrcholy masivu s názvem Gargellner Köpfe (2482 m. n. m.). Specialitou je dobrodružné dvoudenní lezení v jeskyních. První den vás čeká jeskyně Gaublick, kde je stezka po celé své délce zajištěna ocelovým lanem. Přespíte na nedávno zrenovované horské chatě Tilisunahütte a druhý den vás čeká horolezecké dobrodružství na vrchol tschaggunské Mittagsspitze.

A komu by se nechtělo nebo mu počasí nedovolilo jezdit, chodit či lézt po horách Montafonu, může si vyzkoušet vyrobit vlastní domácí sýr. Ve vesničce Schruns je Käsehaus, kde vám zdejší zaměstnanci krok za krokem vysvětlí, jak si ze dvou litrů mléka vyrobit malý bochník sýra. Každý dostane kotlík s mlékem a další nezbytné pomůcky a přísady. Asi tříhodinový zážitek je doplněn obědem a ochutnávkou sýra a místních vín.

Vorarlbersko si vás získá velmi rychle. Místní lidé jsou vstřícní a mají ke své zemi krásný vztah. Se stejnou vřelostí se však snaží přistupovat i k cizincům. To zjistíte záhy právě v kuchyni. Všechna jídla v restauracích se připravují z místních zdrojů, kuchaři si hrají se sezonními surovinami a rádi vám o tom přijdou něco říci třeba během večeře přímo ke stolu.

KAM V RAKOUSKU JEŠTĚ VYRAZIT

Burgenland

Leží na opačné straně než Vorarlbersko, na nejvýchodnější rakouské hranici, ale i zde najdete přes dva tisíce kilometrů značených cyklostezek a navíc více než 300 kilometrů speciálních tras pro horská kola. Všechny si lze stáhnout v bezplatné aplikaci pro Android i iPhone „Trasy Burgenlandu“, která funguje i v režimu offline pro případ, že budete mimo signál. Region je také druhým největším producentem vína v Rakousku, takže na bílé i červené tady narazíte na každém kroku. Nejčastější místní odrůdou jsou Frankovka, Zweigelt, Veltlínské zelené a Ryzlink vlašský.

Štýrsko

Oblast se vedle druhého největšího rakouského města může pochlubit také jezerem Grüner See, jež bylo loni zvoleno nejkrásnějším místem Rakouska. Jeho smaragdově zelená voda pochází z tajičního sněhu a díky její průzračnosti je vidět až do hloubky 50 metrů. Do Štýrska se však jezdí nejen za krásou přírody, ale i krásou těla. V regionu najdete devět termálních lázní s nejrůznějšími wellness programy.

Korutany

Pokud vás lákají jezera, bude nejlepší navštívit Korutany, kde jich najdete celkem 1280, z toho přes čtyřicet s pitnou vodou a více než dvěma stovkami vhodnými k letnímu koupání. Ze studené vody nemusíte mít strach – dosahuje až 28 °C a v Klopeiner See u Klagenfurtu dokonce 30 °C. V regionu se nachází nejvyšší hora Rakouska Grossglockner sahající do výšky 3798 metrů.

Horní Rakousko

Region sousedící s Jihočeským krajem je pro české turisty pohodlně dostupný a nabízí široký výběr letních aktivit: jízdu na kole v srdci hornorakouských Alp v Pyhrn-Prielu či na horském kole ve Vápencových Alpách, pěší procházky bylinkovými zahradami v Mühlviertelu nebo kulturní zážitky v Linci.